

SARKAÇ

salınır durur tepemde
tozlu ve yamalı hayat...
bekler, biraz kıyısından
güneş ışığını içeri bırakmak için

o hafif örtü altında ağır adımlar
sen saysan bile yerinde
yanından hızla geçer
ağaçlar, kuşlar
ve istasyonlar...

bir rüzgâr esti habersiz
ardından düşen yapraktan
ve saat tik tak ettikçe beynimin içinde
aynı bilmezlikle
yolculuk sürer
ağır aksak, hızlı, telaşlı, sakin
başlangıç habersiz,
bitiş belirsiz...

Bir tren,
İçinde ben...

İmren Aksoy

ÖZEL DARÜŞŞAFKA LİSESİ / 12 TMA